

AZADI

Yıl: 3

OCAK

Sayı 2024-06

ISSN: 2757-8194

Fiyatı 5 TL (KDV Dahil)

FİLİSTİN'DEN ROJAVA'YA

2024

DİRENEN HALKLARIN ZAFER YILI OLACAK!

BARINMA SORUNU VE GENÇLİĞİN KYK İSYANI

Yarı açık yurt hapisaneleri

Yüzbinlerce öğrencinin kaldığı KYK yurtları ihmallerden intiharlara gençliği yaşamından ve umutlarından koparan bir devlet kurumu haline gelmiştir. Gençliğe hiçbir şey vadetmeyen bu çürümüş sistem, kurumları ile gençliğin yaşam alanlarını kısıtlamaya ve gasp etmeye devam ediyor. Yurt odalarının hapisane koşullarına çevrilmesinden tutalım da giriş çıkış saatlerine kadar tüm kurallar yurttan kalan öğrencilerin aleyhine tasarlanmış durumda. Adeta bir yarı açık hapisane tarzında inşa edilen yurtlar her gün onlarca sıra arkadaşımızı hayatlarından koparmakta. Bazaların yetersiz kaldığı yerlerde ranza sistemine geçildiği, odalarda 10-12 kişinin kaldığı yurtlarla biz öğrencileri bir umutsuzluk çemberine almak isteyenler bu çemberi daha da daraltma çabasında. Yurt giriş çıkış saatlerinin katı bir biçimde kısıtlandığı öğrencilerin, 5 dk dahi geç kalma durumunda hakkında idari işlemlerinin başlatılması, bu durumun en çarpıcı örneklerinden biri. Kadın öğrenci yurtlarında ise daha katı bir biçimde karşı karşıya kalınan bu kısıtlamalar ve yurt idaresinin kadın öğrenciler üzerinde kurmak istediği sistematik tahakküm, öğrencilerin yurttan atılması hatta öğrenim hayatlarının son bulması ile sonuçlanabiliyor.

Tarikatlar ve cemaatlara peşkeş çekilen yurtlar öğrencilerin yaşam alanını ellerinden almasının yanı sıra dinci gericiliğin, tekçi, cinsiyetçi ve milliyetçi bir zihniyetin merkezi haline getirilmeye çalışılıyor. Tüm bu sorunların karşısında yurttaki yaşam daha da zorlaşmaya ve gençliği bireyselleştirmeye sürüklüyor. Yaşatılanlar ve dayatılanlar sadece ekonomik, politik ve sosyolojik değil aynı zamanda psikolojik krizler ve bunalımlar ile de sonuçlanıyor. Tüm bu sonuçlar gençlik üzerinde kendiliğinden patlamalara, tepkimelere yol açıyor. Ancak bu kendiliğindelik devrimci bir tarzda örgütlenirse kazanım elde edilebilir.

Özel savaş politikası ve gençlik

Kürdistan'a dönük sömürgeci saldırılar hız kesmeden devam ederken Kürt gençliği sömürgeci özel savaş politikalarının da odağında duruyor. Çürütme saldırıları, Kürdistan'ın yoksul kent ve mahallelerinde bunun başat biçimi olmakta fakat işçi gençlik iş havzalarında, öğrenci gençlik de kampüs ve yurtlarda bu kirli savaşın faturasını ödemektedir.

Savunma sanayisine ve özel savaş politikasına ayrılan bütçe 52 milyar doların üstündeyken eğitime ayrılan bütçe 16 milyar dolardır. Bir yandan milyar dolarlar değerinde savunma alanları inşa ederken, bir yandan yetersiz ve niteliksiz barınma ortamları inşa ederek gençliği bu kısıtlayıcı içerisine hapsetmeye çalışıyor. Aylık 1250 lira gibi trajikomik bir bütçe ile öğrencilerin yaşamını idame ettirmesi bekleniliyor. Her gün artan fiyatlar ve düşen alım gücü karşısında öğrencilerin barınma sorunu çığ gibi artarak ilerliyor.

Savaş politikasının sonuçları aynı zamanda burs fiyatlardan, yurtlardaki yemek menülerine kadar yaşamımızın her alanına yansıyor. Savaş söz konusu olduğunda teknik kapasitesini son sınırına kadar seferber eden, insana güdümlü savaş uçakları ile onbinleri katleden faşist burjuva devleti, denetimi ve kontrolü yapılmayan, adeta bir cinayet kabinine dönen yurt asansörleri ile de gençliği katlediyor. Kopan bu halatlar çürümüş sistemin kendisidir. Düşen asansörler ise tarihe gömülecek olan bu faşist saldırı politikalarının habercisidir.

Yurtlardan kampüslere isyanın sesi

Durum net. Gelecek kaygısı, barınma sorunu ve yoksulluk ile gençliği intiharlara sürükleyen devlet gerçeğiyle karşı karşıyayız. Binlerce öğrencinin haykırdığı "KATİL KYK" sloganı, yurtların bir cinayet mahali olduğunu yinelemektedir. Binlerce öğrenciyi kendi ekseninde bir araya getiren yurt cinayetleri aynı zamanda devletin tüm zoru ile gençlik karşısında konuşlanmasını da getirdi. Yurtların önüne polislerin yerleştirilmesi, yurtlardan öğrencilerin atılması, yani barınma haklarının ellerinden alınması ile sonuçlandı. Her gün farklı bir şehirde yaşanan asansör 'kazaları' gençliğin artan öfkesinin patlama noktasını oluşturdu. Katledilen sıra arkadaşlarımızın cansız bedenlerini arka kapılardan çıkaranlar, katledilen arkadaşları için adalet arayan gençleri terörize etmekle çözüm yolu bulmaya

çalışmakta. "Talepleriniz yerine getirilecektir" diyen yurt idarelerine, "taleplerimizi iletmeye değil, hesap sormaya geldik!" diyen gençliğin iradesi haklı mücadelemizi ve adalet arayışımızı yarınlara taşıyan bir aydınlık olacaktır. Yurtlar ile başlayan ihmaller zinciri, gençliğin öfkesini bozkırda tutuşmuş bir kıvılcım gibi üniversitelere taşıdı. Kampüste, yurttan, sokakta; Resul'den Zeren'e, hayattan koparılan tüm sıra arkadaşları için Türkiye'den Kürdistan'a gençliğin sesi yankılanıyor.

Güvensiz üniversite ortamları ile kadın arkadaşlarımız tacize uğrarken önlem almayan erkek egemen devlet, öğrencilerin en doğal ve haklı talepleri karşısında tüm güvenlik ve kolluk birimleri ile bariyer olmakta. Gençliğin eylemselliğini kriminalize etmeye çalışarak gençliğin ruhunu kırabileceğini sananlar, sloganlar ve zaferler arasında yok olacaklar. Kanlı elleri ile bizleri hayattan koparanlardan gençlik hesap soracak. İhmallerden intiharlara tüm failer hesap verecek!

İsyanı beraber büyütelim

Geçmişte olduğu gibi, gençliğin bir kıvılcımdan neler var edebileceği aşıkardır. Bu tabloda gençliğin durumu değiştirme potansiyeli, rolü ve misyonu büyüktür. Gençliği bunlardan alıkoyarak apolitikleştirmenin, örgütlü mücadeleden uzak tutmanın yol ve yöntemlerini arayan devlet, gençliği lümpen bir yaşamın odağı haline getirmek, dört bir taraftan gençliği umutsuzluk ve yılgınlık çemberiyle kuşatmak için olanca gücü ile çaballıyor.

Tüm bu kuşatma, yalnızca gençliğin inancı ve birleşik mücadelesi ile aşılabılır. Her gün çığ gibi artarak gençliği himayesi altına alan bu sistematik saldırılara karşı gençlik bir duvar olmak istiyor. Yurttan, kampüste her yerde faşizmin ablukasına ve barikatına karşı durmak, direnişin yapı taşlarını örmek ve genişletmek gerekiyor. Bu da ancak, gençliğin ısrarı ve direngenliği ile mümkündür.

Aylık Sosyalist Haber Yorum Gazetesi: Yekitî Azadî û Sosyalizm

Varyos Gazete Dergi adına Yazı İşleri Müdürü: Tülin Gür

Yönetim Yeri: Aksaray Mah. Müezzîn Sok. İlhan Apt. No: 12/1 D:7 Fatih/İSTANBUL Tel: (0212) 529 15 94 • Faks: (0212) 529 06 75

Ceylan Matbaa Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi B Blok No: 318 Topkapı / İstanbul • Tel/Faks: 0212 613 10 79

Yayın Türü: Yaygın Süreli • Baskı Tarihi: Ocak 2024

Genç kadınların yeni mevzisi: KYK KADIN DAYANIŞMA AĞI

Bizler KYK'larda, vakıf yurtlarında, özel yurtlarda barınmaya çalışan genç kadınlar. Her yerde yurt sorunları olsa da özellikle Kürdistan için geliştirilen cinsiyetçi, asimilasyoncu, dinci gerici politikalar genç kadınlar bakımından daha ağır sonuçlar doğurmaktadır. Kürdistan'da yurt çevresinde, kafelerde veya güzergahlarda genç kadınlar; asker, polis, uzman çavuş vb. kirli savaş aparatlarının tacizine maruz kalırken, yurt içersinde ise sayıları çok fazla erkek güvenlik personeli ile karşı karşıya kalıyor. Bu erkek personel, kadın öğrencilerin mahremiyeti gözetilmeksizin ve anons yapılmaksızın sürekli katlara çıkıyor. Amed, Dêrsim, Çewlîg, Wan gibi Kürdistan kentlerindeki kampüs ve yurtlarda manevi danışmanlık adı altında İslamcı politikalar empoze ediliyor. Her hafta dini etkinlikler düzenleniyor ve katılım zorunlu kılınıyor.

Yurt çevrelerinin ışıksız ve karanlık olması sebebiyle kadın öğrenciler şiddete, tacize ve ölüm tehditlerine maruz kalıyor. Yurtlardaki hijyen ve niteliksiz koşulların yarattığı ciddi kadın sağlığı sorunları mevcut. Kürdistan'da yurt civarlarına genç kadınlarla iletişime geçmek için "güzellik salonu iş ilanları" asılıyor ancak bu ilanlar gerçek iş ilanları değil, genç kadınlara seks işçiliği yaptırılan mekanlar

NİTELİKLİ YURT İSTİYORUZ ALACAĞIZ

KADIN DAYANIŞMASIYLA YAŞAYACAĞIZ

YURT TAİM ANNE MERAK ETME

ÖĞRENCİLER OLUYOR YETKİLİLER SUSUYOR

KYK KADIN DAYANIŞMA AĞI

olarak kullanılıyor. Yemeklerin hijyen ve porsiyon sorunu, çözülmek yerine daha da kötü hale getiriliyor. Birçok kentte KYK yurtlarının kapasite sorunu mevcut. Bundan kaynaklı ortaya çıkan AKP uzantısı cemaat ve tarikatlar ait "özel yurt" seçenekleri, beraberinde bir çok sorunu doğuruyor. Giriş çıkış saatlerinin kısıtlandığı, internetsiz, çalışma odasız, kalabalık, hijyenin olmadığı alanlarda yaşamaya

NİTELİKLİ YURT İSTİYORUZ, ALACAĞIZ. KADIN DAYANIŞMASIYLA YAŞAYACAĞIZ.

- Erkek personellerin katlara giriş ve çıkışları kadınların mahremiyeti gözetilerek düzenlensin, katlara çıkmadan önce anons yapılsın.
- Yurt binaları-bahçesi-çevresi ve yol güzergahı ışıklandırılmalı.
- Kadın öğrenciler için güvenlik sorunu yaratan yurt çevresindeki metruk binalar denetlensin.
- Tüm yurtlarda kadın öğrencilerin başvurulabileceği cinsel tacizi önleme birimleri kurulsun. Bu birimler yurt yönetimindeki kadınlardan ve kadın öğrencilerden oluşturulsun.
- Tüm asansörlerin bakım ve onarımları düzenli yapılsın ve denetlensin.
- Yurtlardaki güvenlik önlemleri (güvenlik personel sayısı-kameralar) kadınların yaşam tarzına müdahale için değil kadınlara güvenli alanlar yaratmak için artırılsın.
- Kapasite sorunu çözmek için ransız sisteme geçiş yerine bazalı yataklardan oluşan yeni nitelikli kyk yurtları inşa edilsin.
- Kapasite sorunu çözmek için ransız sisteme geçiş yerine bazalı yataklardan oluşan yeni nitelikli kyk yurtları inşa edilsin.
- Yurtlarda her kadın ders çalışma alanları kurulsun, mimarlık ve güzel sanatlar öğrencileri için uygun çalışma alanları oluşturulsun.
- Ücretsiz ve yurdun her alanından erişilebilir altyapısı güçlü internet ağı kurulsun, şebeke sorunu kalıcı olarak çözülsün.
- Çamaşhanelerde, makine sayıları artırılsın, haftanın her günü yıkama hakkı olsun. Temizlik ve hijyen malzemeleri yurt yönetimi tarafından sağlansın. Yurtlara kurutma ve ütü odaları kurulsun.
- 30 güne düşürülen izin süreleri artırılsın. 3 gün izinden sonra mazeret dilekçesi ve aile araması uygulaması kaldırılmalı.
- Yurt giriş çıkış saatlerinde kadın ve erkek öğrenciler arasındaki cinsiyetçi ayrım ortadan kaldırılmalı. Giriş-çıkış saatlerindeki sınırlandırmalar kaldırılmalı ve geç kalındığında tutanak tutulmasın.

çalışıyoruz. biz genç kadınlar asansörlerde ölmeden, kampüste, yurtlarda ve sokakta taciz korkusu yaşamadan, insani koşullarda, sağlıklı ve nitelikli bir biçimde beslenerek yaşamak istiyoruz. Bunun tek çözümünün de mücadele ederek, örgütlenerek bir araya gelmek olduğunu biliyoruz. Kadın isyanını büyütüyor, haklarımızı sahip çıkmak için "KYK Kadın Dayanışma Ağı"nı kuruyoruz.

ERKEK VURUYOR DEVLET KORUYOR: 'GÜLİSTAN LI KÛ YE?'

Dersim Munzur Üniversitesi Çocuk Gelişimi bölümü 2. Sınıf öğrencisi olan 21 yaşındaki Gülistan Doku'nun, 5 Ocak 2020 tarihinde kaybolmasının üzerinden tam 4 yıl geçti. Doku'nun kaybolduğu ilk dönemde baş şüpheli olarak değil "bilgisine başvurulmak üzere" gözaltına alınan fail Zainal Abarakov 4 saatlik sorgunun ardından yurt dışı yasağı ve adli kontrol şartıyla serbest bırakılmış, bütün oklar onu işaret ederken, vermiş olduğu çelişik ifadelerle rağmen telefon ve teknik cihazlarına dahi el koyma/arama işlemi yapılmamış, evi de aranmamıştır. Failin izin verdiği kadar Whatsapp görüşmelerine bakılmıştır. Fail ve ailesinin devletle içli dışlı ilişkileri bile başlı başına bir fikir vermeye yetiyor.

Bir taraftan kaçma ihtimali bile değerlendirilmeden dosyadaki baş şüpheli olup tutuklu yargılanmayan, ortalıkta serbestçe dolaşan fail, diğer taraftan Gülistan'ın akıbetini yıllardır soran ve bu neticede başlatmış oldukları eylemlerde biber gazı, cop ve darplarla gözaltına alınan biz genç kadınlar ve yıllardır "Gülüstan li kû ye?" sorusuna cevap bulamadığı için hiç bilmediği Türkçe'yi öğrenmek zorunda kalan bir anne.

Bütün soruşturma süreci boyunca etkin bir çalışma yürütülmemiş, Gülistan'ın akıbetine yönelik aydınlatıcı olacak her talep reddedilmiştir. Kayıp kamera görüntüleri ortaya çıkartılmamıştır, dosya kapatılmıştır. Kadın örgütlerinin ve ailenin baskısıyla dosya yeniden açılırken, Gülistan'ın 2 gün alıkonulup darp edilmesine dair bilir kişi raporları eklenmiş olup son süreçte ise Gülistan'ın bindirilmeye zorlandığı failin babasının aracının 7 Ocak 2020'de Dersim'den şehir dışına çıkartılıp tam

1 hafta sonra tekrar Dersim'e getirildiği saptanmıştır. Aile avukatının, aracı incelenmesi talebi ise reddedilmiştir.

Kısacası 4 yıl boyunca aileye verilen vaatler yerine getirilmemiş, aksine deliller yok edilip fail ve işbirlikçileri ödüllendirilmiştir. 4 yıldır Gülistan'ın akıbeti belirsiz olup cansız bedeni bile ortaya çıkartılmamıştır. Bütün odak bir kadının katledildiği değil de intihar ettiği olasılığı olmuştur. Katledildiğine dair onca güçlü emareye rağmen baraj suyunda havan dövülmüştür.

İlk günden itibaren ÖGK-SGDF ve Munzur Üniversitesi öğrencileri olarak sokağa çıktık "Gülüstan nerede?" çığlığını yükselttik. ÖGK ve SKM'nin de içinde yer aldığı ve onlarca kadının dahil olduğu adalet komisyonu kurarak Gülistan'ın sesi olduk, failerden ve faileri koruyan erkek devletten hesap sorduk. Polisin "Gülüstan ESP'de" iddiasıyla komplo yapmasını boşa çıkardık. İki yıl kararlı bir mücadele yürüterek Gülistan'ı bulmaya yoğunlaştık.

Bizler fail aklamalarına rağmen bütün kadın örgütleriyle, bütün kız kardeşlerimizle Gülistan'ın akıbetini her zaman soracak ve barikatlarımızın karşısında "Gülüstan li kû ye" diye haykırarak hesap soracağız. Kadın katliamları söz konusu olduğunda Gülistan ilk değildir, zaten son da olmamıştır. Geçtiğimiz yılın ilk on ayında 350 kadın (eş, baba, kardeş) erkekler tarafından katledilmiştir. Her gün kadınlar şiddete uğrarken, katledilirken, failer cezasızlık ile ödüllendirilirken fail aklayan, kadın cinayetlerini meşrulaştıran erkek egemen düzenimizi yıkaçacağız.

Erkek-devlet şiddetine karşı gücümüz örgütlülüğümüzdür!

Direnışten zafere, isyandan özgürlüğe

Kürdistan'da sömürgeci faşist terörün gemi daha fazla aزیی aldığı, tasfiyeci ve çürütücü saldırganlığını, emekçi halkımızı daha fazla yoksulluğa mahkum ederek, doğaya ve insana düşman politikalarla birlikte sürdürdüğü ve fakat tüm bu saldırganlığa karşı bütün emekçi halklarımızın, kadınların, gençlerin, Alevi halkımızın, lgbti+'lerin isyanıyla da karakterize olan; Ortadoğu başta olmak üzere dünyada ezilenlerin saflaştığı 2023 yılını geride bırakarak yeni bir kavga yılına girdik. Geride bıraktığımız 2023 yılını karakterize eden belli başlı siyasi olguları sıralayarak bir yıl okuması yapmaya çalışalım...

Şubat ayında yaşanan ve ağırlıkla Kürdistan kentlerinde yıkıma sebep olan Mereş merkezli deprem, kapitalizmin rant ve talan üzerine kurulu kent politikaları yüzünden bir felakete dönüştü. Onbinlerce insan yaşamını yitirirken, büyük deprem-

lerin ardından adeta bir klasiğe dönüşen 'organizasyonluk' burjuva devletin insana verdiği değerin en çıplak yansıması oldu. Kendi varlığına dönük en ufak bir tehditte hız, kapasite ve imkanlarını seferber eden devlet yine 'yoktu', insanları yine kaderine terketti, binlerce insan enkaz altında kaldı, cansız bedenleri molozlara karıştı. Yaralar ağırlıkla toplumsal dayanışma ile sarıldı. Devrimciler, yurtseverler ve emekçi sol hareket, depreme ve rejimzede halklarımızla sadece onların acılarını değil kendi olanaklarını da paylaştı. Toplumsal dayanışmayı büyüttü.

Henüz depremin acıları tazeyken, 14 Mayıs'ta genel seçimlere gidildi. Cumhurbaşkanlığı seçimiyle iç içe geçen ve iki turlu yapılan seçimlerde faşist şeflik rejimi güç tazeledi. Faşist şefin güç tazelenmesi sadece devlet/iktidar olmanın yarattığı avantajlar (zor ve hile ile vs) sayesinde gerçekleşmedi. Ezilenler 'üçüncü cephe'de saflaştırılamadı. Tarihi fırsat göz göre göre kaçırıldı. Yanlış politika ve perspektifler nedeniyle HDP ezilenlerin anti faşist anti sömürgeci seçeneği olamadı. Göz göre göreydi çünkü seçimlerden önce devrimci sosyalistlerin ve sosyalist yurtseverlerin dikkat çektiği öngörüler, sayısız çağrılar birleşik mücadele partisi HDP'nin politika üretim merkezlerinde kar-

şılık bulmadı. Sonuç: Ezilenleri kendi çatısında birleştireceğine burjuva muhalefete yedeklenen bir anlayış ve politik ideolojik savrulma oldu. Seçimlerden önce 'seçimle gidecekler' söylemiyle ezilen kitlelerde bir büyük beklenti ve özgürlük serabı yaratan bu anlayış seçim sonuçlarıyla boy veren hayalkırıklığının da mimarı oldu. Bu olgu, yeni bir (yerel) seçime doğru giderken, geçtiğimiz yılın ders çıkarılacak temel boyutu olarak orta yerde duruyor.

Savaş, katliam, soykırım ve yıkımdan beslenen emperyalist kapitalizmin insanlık dışı-düşmanı yüzü her geçen gün daha fazla açığa çıkıyor. Geride bıraktığımız yıl bunu çok daha görünür kıldı. 2022'de patlak vererek emperyalistler arası rekabetin sahasına dönüşen Ukrayna-Rusya savaşı belli bir yoğunlukta sürse de 2023'ün son aylarına damgasını vuran ve hala bütün şiddetiyle devam eden Siyonist işgale kar-

şı Filistin direnişi oldu. İsrail siyonizminin onyıllardır süren işgaline karşı Filistin halkının intifadaları aralayan direniş tarihinde yeni bir sayfayı ifade eden Hamas'ın 7 Ekim'deki Aksa Tufanı hamlesine işgalci Siyonist İsrail'in yanıtı ise işgalci tarihindeki en barbar ve soykırımcı bir savaşı başlatmak oldu. Başını ABD ve Almanya'nın çektiği emperyalist blok beklendiği gibi Siyonist işgalci Netanyahu'nun sırtını sıvazlarken, (bir başka işgalci) Türk devleti de yine beklendiği gibi ikiyüzlü politikanın doruklarında gezinmekte. Bir yandan İsrail karşıtı söylemler üst perdeden minare megafonu kıvamında yankılanırken, ikili ticaret tam gaz sürmekte, limanlar İsrail'e mal sevkiyatı için bir dolup bir boşalmakta. Paranın ne din ne iman tanıdığı bir kez daha görülmektedir. Dünya halkları ise Filistin'in yanında, Siyonist işgale karşı milyonları bulan kitle gösterileriyle, İsrail'e sevkiyatın yapıldığı limanları bloke ederek Filistin soykırımına karşı ayağa kalktı, dünya halk onurunu çiğnetmedi.

Hamle ve ardından başlatılan işgalin bu yeni evresi, beraberinde, özellikle de Kürt özgürlük hareketi saflarında bir çok tartışmayı doğurdu. Talihsiz biçimde hareket saflarında Filistin direnişine ikircikli yaklaşımlar boy verdi. Geç de olsa İsrail saldırganlığı karşısında Filistin direnişinin

yanında saf tutan açıklamalar ve sınırlı da olsa direnişle eylemsel ilişkilenecek önemliydi fakat söz konusu politik tereddütün belli sonuçları olduğunu söylemek gerekir. Birincisi; bu durum, halkımızın ve yurtsever hareketin tabanının genelde (zaten tarihsel olarak varolan) Arap halkıyla özde ise Filistin halkı ve direnişleriyle mesafeli bir tutumunu daha da derinleştirmiştir. Zira Filistin halkına dönük soykırımcı bir saldırı sürerken, hareketin nispeten içinden ve daha çok çeperinden doğru dile getirilen, Kürt ve Filistin halkının acılarını kıyaslama ve yarıştırmaya gibi son derece yanlış, talihsiz ve trajik söylemler bunun ürünü olmuştur. İkincisi; Kürt özgürlük hareketi dışında olan ve ulusal demokratik harekete karşı da büyük oranda düşmanlık içeren tutumuyla dikkat çeken, bir bölümünün KDP ile dirsek teması içinde olduğu dar ulusalcı kesimin, bir çeşit

İsrail sempatisi veya hayranlığına varan, Kürt halk çıkarlarıyla ne tarihsel ne de güncel olarak hiçbir biçimde örtüşmeyen yaklaşımlarına cesaret verdi. Üçüncüsü ve belki de en yakıcı sonucu ise, bu mesafelenmeyi fırsat bilerek, halkımızın dini hassasiyetlerini de politik çıkarlarına tahvil eden AKP destekçisi Hüda Par'ın direnişi sahiplenilen görüntüsü oldu. Kürdistan sokakları, politik İslamcılığın-Hizbullah'ın uzantıları olan organizasyonlara sahne oldu. Kuzey Kürdistan'da siyasi boşluğu fırsata çeviren Hizbullah-Hüda Par oldu.

Direnişin öncülüğünü Hamas'ın yapması çarpık analizlerin de kaynağını oluşturdu. Savaşı Hamas-İsrail arasında görmeye dek götüren ve 'sivil ölümleri' argümanına da sarılan bu anlayış, pratikte, siyonist İsrail'in on yıllar içerisinde adım adım yuttuğu Filistin ülkesi ve Filistin halkının 75 yıllık özgürlük mücadelesini gözardı etmiş oluyor. Oysa gerçekte bu argümanların herhangi bir temeli ve karşılığı yoktur. Bir direnişin/mücadelenin öncü ya da önderliğini kimin yaptığı, o mücadelenin niteliği hakkında elbette bir veri sunar fakat veriyi bununla sınırlamak yanlıştır. Bunu tamamlayan öğeler de vardır: Kiminle mücadele ettiği, mücadelenin hangi araç ve biçimlerini kullandığı veya müttefiklerinin kimler olduğu vb.

Direnişe Hamas'ın öncülük ettiği bir olgu ise, direnişin çatısını 12 örgütün oluşturduğu da bir başka olgudur. Bu 12 örgütü bir araya getiren direniş programı hesaba katılmadan salt Hamas üzerinden değerlendirmek yanıltıcıdır. Öte yandan tarihte, sivil ölümlerin hiç yaşanmadığı, steril bir kurtuluş mücadelesi hiçbir zaman varolmamıştır. Kaldı ki hem bu değerlendirmelere kaynaklık eden Aksa Tufanı hamlesinin ardından servis edilen görüntülerin dezenformasyon ürünü olduğu da açığa çıktı, hem de serbest bırakılan Yahudi esirlerin açıklamaları Siyonist yalanları deşifre etti.

Ortadoğu'nun ve hatta dünyanın iki temel direniş odağı Kürdistan ve Filistin'dir. Kürdistan; başta NATO üyesi ve bölgesel gericiliğin temel bir dinamiğini teşkil eden işgalci ve sömürgeci Türk devleti olmak üzere bölgesel gericiliğe, Filistin ise emperyalizm beslemesi Siyonist İsrail'e karşı başkaldırının ülkesidir. Kürdistan ve Filistin; Ortadoğu'nun iki jandarmasına karşı,

dünya halklarını da aydınlatan iki direniş ateşidir. Filistin'i bu bağlam içerisinde görmemek büyük yanılgılara götürmektedir.

2023 yılında, Bakur'dan Başur'a, Rojhilat'tan ve Rojava'ya, dört parça Kürdistan'da, halkımıza ve onun öncü savaşçılarına dönük saldırganlık da bütün hızıyla sürdü. Öyle ki yılın hemen başında, 3 Ocak'ta Rojava'nın Hasekê kentinde MLKP'nin önder kadrolarından Zeki Gürbüz ve genç savaşçı Özgür Namoğlu'nun Türk devleti tarafından SİHA saldırısıyla katledilmesi, adeta nasıl bir yılın bizi beklediğini göstermişti. Başur Kürdistan'ına dönük işgal ve üslenme planlarını 2021 yılından bu yana yoğunlaştıran sömürgecilik, silah ve teknik kapasitedeki üstünlüğüne, kimyasal silah kullanmasına rağmen ilerleyemedi. Hatta zaman zaman bulunduğu noktadan gerilla tarafından geri püskürtüldü. Son olarak, Aralık ayının son haftasında Xakurkê ve Metina'da onlarca askerin hayatını kaybetmesiyle sonuçlanan gerilla hamlesinin sömürgeci devletin âli katlarında sarsıcı sonuçları oldu. Tabi anında klasik sömürgeci refleks devreye girdi, Başur'da gerillanın hamlesinin acısını, kendisi için kolay yoldan, zaten yıl boyunca birçok kentini uçaklarla, İHA-SİHA'larla bombaladığı Rojava'ya yoğun bir hava saldırısı gerçekleştirerek çıkarmaya,

hezimetin üstünü bu biçimde kapatmaya çalıştı. Kolay yoldan, çünkü (ABD'nin tıpkı önceki işgallerde olduğu gibi Türk devletinin işgalci-sömürgeci saldırıları karşısında kulağının üstüne yatmasını bir yana bırakalım) birincisi karşısında kendisini gerilla gibi zorlayamayacak olan, düz ovadaki mevzilerinde salt kendisini savunan Rojava askeri güçleri var; ikincisi, havalanan askeri uçakların maliyeti nasıl olsa hayatları zaten cehenneme çevrilen emekçi halklardan çıkarılıyor.

10 yılını geride bırakan Rojava devrimi, IŞİD tehlikesini büyük ölçüde bertaraf ederken sömürgeci ve işgalci Türk devletin saldırıları yıl boyu kesintisiz biçimde sürdü. Rojava halkı her saldırı karşısında kitlesel olarak ayağa kalktı, şehitlerini bağrına bastı. Katliamcı saldırılara, sömürgeci ve işgalci ablukaya rağmen toplumsal inşayı büyüttü. Bir çeşit "Rojava Anayasası" olan ve hazırlığı birkaç yıla yayılan Toplumsal Sözleşme, 12 Aralık günü tamamlandı ve yürürlüğe girdi. 134

maddeden oluşan Toplumsal Sözleşme ile birlikte Kuzey ve Doğu Suriye Özerk Yönetimi'nin adı, "Kuzey ve Doğu Suriye Demokratik Özerk Yönetimi" olarak değiştirildi. Kantonlar birleştirildi. Kadın Meclisi yasalaştırıldı.

Rojhilat'ta da halkımıza yönelik saldırılar hız kesmedi. 2023'te toplamda 823 kişiyle İran'da idamlar son 7 yılın en yüksek rakamlarına ulaşırken, idam edilenlerin önemli bir bölümünü Kürt siyasi tutsaklar oluşturdu. Faşist molla rejimi, önceki yılın Eylül ayında, Mahsa jina Amini'nin katledilmesinin ardından patlak veren Rojhilat ayaklanmasının rovanşını sadece 2023'ün ilk üç ayında 48 Kürt siyasi tutsağı idam ederek almak istedi. 29 Aralık'ta 3 Kürt tutsağı idam ederek darağaçlarını yılın son günlerine kadar kurulu tuttu. Ne var ki ne darağaçları, ne sokak infazları, ne de 'Evin zindanları' Rojhilat ve İran halklarının belleğine kazınan isyanı silemeyecektir.

Kurdistan'a Bakur, hiç şüphesiz sömürgeci saldırganlığın ileri karakolu oldu. Faşist şeflik rejimi, yeni yılla birlikte 10. yılına giren "çökertme planı" gerekleri ekseninde, sokaktan zindanlara, kent merkezlerinden köylere değin halkımızın etrafında oluşturduğu faşist sömürgeci kuşatma ile amacına ulaşabilmiş değil. Sokakların

eskisi gibi kitlesel eylemlere sahne olması fotoğrafın bir bölümüdür. Fotoğrafın öteki bölümünde, sistematik biçimde sürdürdüğü gözaltı ve tutuklama saldırılarına karşı, bugün başta tutsak analarının adalet nöbetleri olmak üzere halkımızın kararlı, başeğmez bölüklerinin, kadınların, gençliğin kuşandıkları öfke vardır.

Faşist sömürgeciliğin Kürdistan'a Bakur'daki saldırılarının en sivri uçlarından birini yine zindan politikası oluşturdu. Başta İmralı'da olmak üzere tutsaklar üzerinde yürütülen tecrit ve envai çeşit baskı ve işkence politikası, tutsakların hücre duvarları arasında boy veren direnişine ve devrimci iradesine çarpmıştır. Kürt Halk Önderi A. Öcalan üzerinde, 3 yıldır mutlak bir iletişimsizlik biçiminde dışavuran tecrit, tahliye edilmeden son nefesini zindanlarda veren hasta tutsaklar, infaz yakmalar/ertelemeler, birçok tutsağın, yasal dayanağı olmaksızın keyfi biçimde tek kişilik hücrelerde tutulması gibi eşgüdömlü birçok saldırıyı içeride tutsaklar (şimdilik)

dönüşümlü açlık greviyle, dışarıda tutsak aileleri ve anaları ise adalet nöbetleriyle yanıtladı. Başta Öcalan üzerindeki tecrit saldırısı ve hak ihlalleri son bulmadığı durumda açlık grevinin süresiz ve dönüşümsüz biçime evrileceği öngörülüyor. 2024 baharına damgasını vuracak bu direniş sokak sokak sahiplenmek ve büyümek, faşist şeflik rejimine karşı zafer kazanmanın yolunu döşeyecektir.

Kürdistan ve Ortadoğu'da bu gelişmeler yaşanırken, bölgenin önemli bir komünist devrimci dinamiği olan Marksist Leninist Komünist Parti (MLKP)'nin topladığı 7. Kongre ve Komünist Kadın Örgütü'nün 3. Konferansı da mücadeleci halklarımız açısından 2023'ün önemli bir gelişmesi olarak kayda geçti.

Ortadoğu'da ve Kürdistan'ın her bir parçasında boy veren direniş ögeleri, isyan biriktiren halk kitlelerini buluşturmanın, direniş cephesini büyütmenin çağrısıdır. Büyük bir mücadele geleneğine yaslanan Bakurê Kurdistan; kadınıyla, genciyle, anasıyla bu saldırı dalgasını göğüsleyip püskürtecek, Kobanê ruhuyla Rojava'dan Başur'a işgal saldırılarına, Amed zindan direnişi ruhuyla tecrit saldırısına barikat olacak potansiyele sahiptir. Direnişleri zafere dönüştürmenin yolu buradan geçiyor.

Kasım'ın İki Çağrısı*

Fethiye Ok**

Kasımın iki anlamı var. Biri Erdal ile başlayıp Yılmaz ile devam eden yol göstericilerimiz olan ölümsüzlerimizi anlamak, onlardan, tarihlerinden öğrenmektir. Kasımın aynasında devrimciliğimizi gözden geçirmek, yenilenmek ve arınmaktır. Devrimciliğimizi sürekli kılmaktır.

İkincisi ise, Mirabel kardeşlerin tutuşturduğu özgürlük meşalesinin elden ele bu güne taşınıp kadın devrimi ve cins bilinci ile devam etmesidir. İki tarihsel kesitin bileşkesi feda ruhu, imkansızlıklara saldırmak ve kendi küllerinden güçlü dirençler örgütlemek, karanlığın sahiplerine meydan okumaktır. Bu tarihsel yolculukta yapıcılar yüzlerce çarpışmadan geçti. Birlik devrimini bu topraklara armağan ederken ağır bedeller ödeyeceklerinin de bilincindeydiler. Ve Erdal'ımız ipi ilk göğüsleyen oldu. Ve mücadele büyüyüp çeşitlenince bedeller de ağırlaştı. İpi göğüsleyenler hep en önde cüretle yürüdü. Onlar da yenilgiler aldı, onlar da tıkanıp, onlar da tereddüde düştü, yoruldu ama yenilgilere yenilmeden yürüyüşlerini esas aldı. Kritik sorularda kendi gerçeklikleri ile yüzleşme cesaretini ve cüretini gösterdiler.

Devrimci mücadele elbette dümdüz bir yol değildir. Engeller, tuzaklar, barikatlar, kuşatmalarla doludur. Koşullar ağır ve daha da ağırlaşacak. Bizi kuşatanları kuşatmayı başardığımızda yeniyi inşa etmeyi de başarırız. Bu yürüyüşte geriye düşenler, yenilenler, bencil ve bireyci yaşam tarzını öne çıkaranlar, kolay devrimciliğe dümen kıranlar da oldu. Elbette yenilgilere yenilmeyip her zaman dayanaklı, her dönemin devrimcisi olmayı başaranlar da. Yıldızlaşanlarımız işte bu kategoride yer alanlardır.

Şimdi yeni bir kavşaktayız. Özel savaş politikalarıyla (yalnızlaştırma, bireyselleştirme, umutsuzluk ve mutsuzluk, başarısızlık duygusu, kendi emeğine ve geçmiş devrimciliğini sorgulatmaya kadar götüren ideolojik gerilemeler, tutuklama ve gözaltılar, ahlaki olarak çürütme, güvensizlik örgütlenme, yabancılaşma vb.) karşı karşıya devrimci hareket. Soru(lar) basit: Bütün bunlara karşı kendi devrimciliğimizi limitine kadar zorlayarak, güçlü bir devrimci cüreti mi kuşanacağız, yoksa "yapamıyorum", "gücüm kalmadı" deyip "kabul edilebilir, kolay bir devrimciliği"mi tercih edeceğiz? Kendi devrimciliğimizde devrim örgütlenme cüreti ve iradesi mi göstereceğiz, yoksa ağılak devrimciler mi (kendimi yalnız hissediyorum, değersiz görüldüyorum, kolektif bana değer vermiyor, yoldaşlar beni anlamıyor, bu kadar yoksulluğa, açlığa, işsizliğe, pahalılığa rağmen hala iktidara oy veriyor, bu halktan bir şey çıkmaz, hak ediyorlar vb.) olacağız? Zor olanı mı tercih edip geriliklerimizin üstüne mi yürüyeceğiz, yoksa kolay olana mı dümen kıracacağız?

Bugün çok yönlü, türlü kılıklar altında yaşamlarımıza sızan bir tasfiyeci dalga ile karşı karşıyayız. Manevi dünyamıza her yönden ateş edilerek, kolektif, devrimci ruhumuz 'bireysel özgürlük' saldırısıyla yok edilemeye çalışılıyor. Bireysel istekler, özlemler, duygusal zaaf ve zayıflıklar çeşitli biçimlerde hatırlatılmaya çalışılıyor. Kolektif ruhumuza ve yoldaşlık duygularına sis bombası atılmaya çalışılıyor. Devrimci saflarda geriliklerini, bencillik ve korkularını, zaafalarını teorize etme, 'vicdanını' rahatlatma modası da bayağı yaygın görünüyor.

Kasımın güncel çağrısı, kendimizle, kitlelerle ve kolektifle yaşanan yabancılaşmayı aşmaktır. Kitlelerle etkin ve güçlü ilişki kurmanın yol ve yöntemlerini bulmaktır. Olanaksızlıklara, öğretilmiş çaresizliğe saldırmaktır. Kendi geriliklerimize rıza üretmekten vazgeçmektir. "Nasıl yaparsak, ne yaparsak sorunları çözeriz, devrimci bir yol açarız" diyen Baran yoldaşın çağrısına kulak vermektir. "Devrimcilik bilinçli, kasıtlı ve iradi bir yaşamdır" diyen Ahmet Şoreş yoldaşın bakış açısının izini sürmektir. "Devrimcinin işi devrim yapmaktır" diyen Sarya yoldaşın çağrısını bilince çıkarmaktır. Kendiliğindencilik, tutuculuk, geri ve eskiyen ne varsa hepsi ile güçlü bir kopuş gerçekleştirmektir.

Kasımın güncel çağrısı kolektife dönük eleştirilerimizin çözümlerini de ortaya koymaktır. Eleştiri silahımızı amacına uygun, yılmadan, bıkmadan haklıysak fikirlerimizde sonuna kadar mücadelesini vermektir. Ama ikna olmaya da açık olmalıdır. Özeleştiriyi devrimci gücümüzü açığa çıkarmaktır. Yılmaz yoldaşımızın devrimci coşkusunu, cüretini kuşanmaktır. Baran ve Şoreş'imizin adanmışlığından, inşacılığından, önderleşme pratiğinden öğrenmektir. Welo'muz gibi yurtseverlerin kalesinde sosyalist yurtsever olmayı başarmaktır. Welo'muz kendisine Che'yi örnek almıştı. Hasan yoldaşın yaşamından, Demircioğlu'nun "ilk ben olmalıyım" çağrısını, yaşamlarını örnek alarak yürüdü devrim topraklarına. Kutsiye yoldaşın devrimciliğinden, devrimci kişilik tanımlarından ideolojik bakışından başlayarak devrimciliğini şekillendirdi. Sewe'miz, Şevo'muz, Berfo'muz ve daha niceleri kendilerini örnek devrimci profiller belirleyerek şekillendirdi. Gülüşlerini çoğalttılar. Dirençlerini ve inançlarını büyüttüler, yol göstericilerimiz oldular. Düş yolcuları devrimi görme ve inşa etme heyecanı ile ölümün üstüne yürüyüp bu topraklarda birleşik devrimin köprüsü oldu.

Bu kuşatmada kadın yoldaşlar canhıraş çarpışıyor. Geleneksellikleri ile yüzleşe yüzleşe, saldırılara direne direne, zorlukların üstüne üstüne yürüyerek yürüyüşün en ön kulvarında yer alıyorlar. Devrimciliğin çok önemli sınavlardan geçtiği bir dönemdeyiz. Büyük alt-üst

oluşların, devasa gelişmelerin adeta ışık hızıyla değişimlerin yaşandığı koşullardayız. Hıza, öğrenmeye, bilgi birikimini zenginleştirmeye, bireysel yaşama karşı kolektif yaşamı, yoldaş dayanışmasını, yoldaş sevgisini güçlü örmeye, kadın yoldaşlığını daha üst bir düzeyde kuşanmaya kodlamalıyız bilinçlerimizi ve enerjimizi.

Çok eşitsiz koşullarda mücadele yürütüyoruz. Güçlü bir devrimci irade ve devrimci akıl, devrimci inat, yaratıcılık ve kitlelere güven dönemin devrimci anahtarlarıdır. İddiamızı büyütmenin, ufkumuzu genişletip geliştirmenin anahtarı bizdedir. Çözümü önce kendimizde arayacağız, dışarıda değil. Örgütlülüğün zorunluluğunun bilincini sürekli yeni bilinçlerle beslemek; "ben"lerimizle barışmamak, "biz" olmayı kolektif etkin birey olmayı esas almak... Bugün devrimin güncelliğini söylemek yetmez, bunun yanı sıra kendi devrimciliğimizi de güncellememiz gerektiği açıktır. Umudu büyütmek için, umutsuzluğu yenilgiye uğratmak gerekir. Lenin'in bu konuda güzel bir sözü var. Lenin, "Umutsuzluk, kötülüğün nedenlerini kavrayamayan, çıkış yolunu göremeyen ve mücadele edemeyenlerin duygusudur" der. Doğru söze ne denir. İskenderiyeli Haypatia ise şöyle der: "Korkakları ele veren en önemli şey şudur: Ortada var olan problemlere çözüm üretmekten o problemlerin suçlusunu ararlar. Çünkü çözüm bulmak emek gerektirir ve her zaman daha zordur. Oysa suçlu bulmak çok kolaydır. Dikkat edin politikacılar her daim bir şeyler için suçlu bulur."

Kasımın biz kadınlara çağrısı Mirabel kardeşlerin meşalesini, cins bilincimizde derinleştirerek, kadın devrimini büyüterek günümüzü aydınlatan bir ışığa dönüştürmektir. Rojava kadın devrimini kendi devrimci-sosyalist yurtsever özü ile buluşturmaktır. Kadın aklımızı kadın kitleleriyle güçlü bir şekilde buluşturmaktır. Kendimizde, bilincimizde ve ruhumuzda kesintisiz bir biçimde yani zihniyet devrimleri örgütlemektir. Kadın kitleleri içerisinde kök salmaktır. Mirabel kardeşlerin ve yıldızlaşan kadın yoldaşlarımızın bize çağrısı budur. Onların gülüşlerinde çoğalacağız. Onların cüretine tutunacağız. Her zorlandığımızda, ayağımız her takıldığında acılarımıza dokunacağız. Yıldızlaşanlarımız güç kaynağımız, onlar emek verdiklerimiz, onlar mamostelerimiz, emeklerini gördüklerimiz, öğrendiklerimizdir. Minnetle ve saygıyla...

*Daha önce ETHA'da yayınlanan yazıyı kısaltarak okurlarımızın dikkatine sunuyoruz

**Diyarbakır Kadın Kapalı Hapishane/B 11

ÖZAK İŞÇİSİ YOL GÖSTERİYOR

“Bir dakikada 1 pantolon, yani 1 saatte 60 pantolon ürettiyorduk. Her bir pantolon yurt dışında 49 £ ya satılıyordu. Yani biz 1 saatte aldığımız asgari ücreti çıkarıyor, geri kalan zamanda patronu daha zengin etmek için çalışıyorduk. Kıdemli, kıdemsiz herkes aynı parayı yani asgari ücret alıyordu”

Sömürünün boyutunu çarpıcı biçimde gözler önüne koyan bu sözler, bir ayı aşkındır direnişte olan bir ÖZAK Tekstil işçisine ait. Fabrikada patronun her an başlarında durup mobbing uyguladığını anlatan işçiler, “denetim olduğu zaman bize yavaş çalışın talimatı veriyorlardı. Normalde tuvalette dakikaları sayıyorlardı. Neredeyse nefes aldırmadan çalıştırıyorlardı” diyor. İşçiler 1 dakikada ürettikleri pantolonun yurt dışı satış fiyatını kazanmak için bir ay çalışıyor ama, günde yüzlerce üreterek patronun daha zengin olması için kölelik koşullarında çalışıyorlar.

Resmi olarak 2 milyon 200 bine yaklaşan nüfusuyla Riha, halihazırda Kürdistan'ın en büyük kenti durumunda. 1991'de kurulan ve o günden bugüne 10 kat büyüyen OSB'de (Organize Sanayi Bölgesi) resmi rakamlara göre 30 bin civarı istihdam var. Bunun yaklaşık 20 binini tekstil işçileri oluşturuyor. Fakat kaçak çalışmanın, çocuk işçiliğin ve mülteci işçilerin varlığı da bi-

linen bir gerçek ve bundan dolayı gerçek rakamlar bunun çok üstünde. Ağırlıklı olarak tekstil, gıda, transformasyon, kağıt, kimya, sağlık gereçleri, mobilya gibi iş kolları ve sektörlerin yer aldığı OSB'de sendikalaşma oranı %10 ile %15 arasında. Patronlar sendika istemiyor. İzin verdiklerinde ise patronun noterliğini yapacak sarı sendikalar olsun istiyorlar. Sendikalı olan 4-5 bin işçinin yarısından çoğu TÜRK-İŞ'te tekstil iş kolunda örgütlü. Üçte biri HAK-İŞ'te örgütlü. ÖZAK işçilerinin örgütlü olduğu BİRTEKSEN'de 300-400 civarı, DİSK'te de 400 civarı örgütlü işçi bulunmakta.

Kürdistan'da tekstil sektöründe vahşi bir emek sömür-

sü var. Riha ve Dîlok, özellikle tekstil iş kolu baz alındığında, gerek çalışma koşulları gerekse de ucuz işgücü bakımından adeta “Türkiye'nin Çin'i” durumundadır. Göçmen işçilerin varlığı bu tabloyu daha da ağırlaştırmaktadır. Bazı fason işyerlerinde elektronik ortamda asgari ücret ödeyip elden bir kısmının geri alındığını, devletin düzenli ve gerçek bir denetim yapmadığını da ekleyelim. İşte şimdi bu vahşi sömürü tablosunda ÖZAK işçisi, Kürdistan proletaryasının kararlı, direngen bölümü olarak öne çıkıyor, işçi sınıfına yol gösteriyor. Bu yoldan ürken sermaye ve onun devleti, direnişi binbir yöntemle kırmaya çalışıyor. İşçinin karşısına

asker çıkarmakla, darp-cop-biber gazı ve gözaltılarla yetinmeyen sermaye ve devlet, yargı aparatını da kullanarak işçi iradesini kırmaya çalışmakta. Öyle ki, ilk kez bir iş mahkemesi işletme/fabrika dışında bir karar vererek fabrika civarında eylemleri yasakladı. Bu da hem ÖZAK direnişinin doğru bir rotada olduğunu, hem de devlet veya yargı denen kurumların sermayenin safında konuşularak, sermayenin çıkarlarını kolladığını net bir şekilde ortaya koymuş oldu. Bu da işçi sınıfının talepleri için mücadele ederken karşılarında sadece sermayenin değil, devletin barikatlarının da dikileceğini hesaba katmaları gerektiğini gösteriyor.

Fabrikamızda yetkili sendika öz ipilik, bizim hiçbir sorunumuz ile ilgilenmedi. İşten çıkarılanlar için, “yapacak birşey yok” dedi. İşçiler bu sendikadan istifa edip birer birer BİRTEKSEN'e geçtiler. Sonra, üzerimizde baskı artmaya başladı. Her gün bizleri bire bir idareye çağırmaya başladılar. Önce istifa etmeyi öğüt verdiler. Etmeyince baskının dozu arttı. Kadın emekçilere özellikle baskı yaptılar. İşten çıkarmak ile tehditler savurdular. En son bir işçi arkadaş işten çıkarıldı. Biz diyalog kurmak istedik fakat, çok sert cevap aldık.

İş yerinde mobbing her gün her saat uygulanıyor. Aldığımız zaten üç kuruş para. Sonra biz sendikayı çağırdık. BİRTEKSEN bizim fikrimizi sordu, sonra işçi işe alınana kadar eylem kararı aldık. Şimdi öbür işçilerin gözü kulağı bizde. İnanın, ÖZAK işçisi kazanır ise, öbür fabrikalardaki işçiler de haklarını isteyecekler. Bizlerden cesaret alacaklar. Yani biz aslında burada önce Urfa işçileri için sonra tüm işçiler için de grev yapıyoruz. Onlara örnek oluyoruz. Patrona sorarsanız “kötü örnek” ama aslında bizler ekmeğimizin hak-

larımızın peşindeyiz ve öbür işçi kardeşlerimize “iyi örnek” olmak istiyoruz. Bizler suç islemedik, bizler kimseye bir kötülük etmedik, bize uygulanan bu şiddet hak etmiyoruz. Bu gaz-cop neden? Bizler hakkımız olanı istedik diye suçlu mu olduk? Hayır. Biz kendimizin karar aldığını, bize göre doğru olan bir sendika seçtik. Ama bize, “O sendikadan ayrılacaksınız!” dediler. Ne istifa ediyoruz, ne de haklarımızdan vazgeçiyoruz!

ÖZAK direnişçisi bir işçi

AZADI
0. Sengulim

**KARKERÊN HEMÛ WELATAN
Û GELÊN BINDEST YEK BIN!**

Rêbendan

Yekşem	Duşem	Sêşem	Çarşem	Pêncşem	Roja Înê	Şemî
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Reşemî

Yekşem	Duşem	Sêşem	Çarşem	Pêncşem	Roja Înê	Şemî
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29		

Adar

Yekşem	Duşem	Sêşem	Çarşem	Pêncşem	Roja Înê	Şemî
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Avrêl

Yekşem	Duşem	Sêşem	Çarşem	Pêncşem	Roja Înê	Şemî
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Gulan

Yekşem	Duşem	Sêşem	Çarşem	Pêncşem	Roja Înê	Şemî
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Pûşper

Yekşem	Duşem	Sêşem	Çarşem	Pêncşem	Roja Înê	Şemî
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Tîrmeh

Yekşem	Duşem	Sêşem	Çarşem	Pêncşem	Roja Înê	Şemî
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Tebax

Yekşem	Duşem	Sêşem	Çarşem	Pêncşem	Roja Înê	Şemî
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Îlon

Yekşem	Duşem	Sêşem	Çarşem	Pêncşem	Roja Înê	Şemî
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Cotmeh

Yekşem	Duşem	Sêşem	Çarşem	Pêncşem	Roja Înê	Şemî
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Mijdar

Yekşem	Duşem	Sêşem	Çarşem	Pêncşem	Roja Înê	Şemî
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Berfanbar

Yekşem	Duşem	Sêşem	Çarşem	Pêncşem	Roja Înê	Şemî
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				